

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 11. februarja.

Poslednje meseca je bilo precej mirno v Bolgariji. Kazalo se je, da se je narod že precej sprijaznil s Koburžanovo vlado. Celo opozicija je bila mirnejša postala, kajti njeni organi so celo izjavljali, da se hoče postaviti na legitimno stališče in po svoje pripomoči, da se doseže poprej priznanje knezovo. Da ni Rusija bila z neko noto se dotaknila bolgarskega vprašanja, bili bi kmalu pozabili, da je še Bolgarija na svetu, tako malo se je govorilo o deželi, ki je zadnja leta bila vedno nevarnost evropskemu miru.

Kakor pa novejša poročila javljajo, je bil mir le navidezen. Opozicija se je pripravljala, da naredi konec vladanju Koburžanovemu, hkratu pa tudi odstrani Stambulova in Mutkurova, da ne bodeta mogla s kako protustajo uničiti uspehov prevrata. Opozicija je trdno preverjena, da si Bolgarija drugače ne more pomagati iz sedanjega težavnega položaja, nego da se približa Rusiji, to je pa le mogoče, če se odstrani Koburžan in sedanji svetovalci njegovi. To je bilo povod, da se je bila začela snovati nova zarota.

Vodja zarote je bil major Panica, a vender smo preverjeni, da pravi začetnik stvari on ni. Bil je le drugim pripravno orodje, s katerim so mislili vojsko dobiti na svojo stran. Nasprotniki Koburžana so vedeli, da majorje hud nasprotnik vlade, ker so ga bili prezrli pri avanzovanju. Načelnik generalnega štaba Petrov je bil imenovan podpolkovnikom, on pa ne, dasi si je še večje zasluge pridobil v vojni proti Srbom. Z makedonskimi prostovoljci svojimi je bil odločil nekatere bitke. Ker je bil jako veren pristaš Battenberžanov in se nikdar prav s Koburžanom sprijaznil ni bil ter se zaradi svoje trmoglavosti bil večkrat zameril vojnemu ministru, so ga vladni krogi prezirali, kar ga je neizmerno jezilo.

Poročila, ki smo jih dosedaj dobili o zaroti, si močno nasprotujejo. Le toliko je gotovo, da je v zaroto bilo zamotanih jako veliko število vojaških in civilnih oseb. Močno je kompromitovana celo policija v Sofiji, katere načelnik Balabanov je

baje bil tudi mej zarotniki, ali je vsaj mirno gledal njih priprave.

To je tudi bilo povod, da neso z policijo, temveč z vojaško silo aretovali Panico ter bila sta navzoča celo ministerski predsednik in vojni minister Mutkurov, kajti nista zaupala nikomur drugemu, da bi majorja ne pustil uiti. Razen Panice zaprli so še več častnikov po družih mestih bolgarskih, zlasti v Ruščuku, kajti govori se, da je v zaroto zamotanih kacij 600 častnikov, mej drugimi tudi Panice svak polkovnik Nikolajev.

Izmej civilnih oseb zaprli so odvetnika Matjeva, častnikarja Birova, trgovca Arandova in ruskega trgovca Kalubkova. Poslednji je bil poprej ruski častnik, a zadnji čas je bival v Bolgariji in se pogajal z vlado, da bi Bolgari uveli puške Berdanovke.

Govori se pa, da je njegovo bivanje v Bolgariji imelo ves drug namen. Rusiji sovražni listi celo vedo povedati, da so pri raznih osebah, katere so zaprli našli šifrovana pisma in ključ. Iz teh pisem se razvidi, da je Rusija zasnovala in z denarjem podpirala vso zaroto in je glavni prouzročitelj vse stvari ruski poslanik v Bukureštu Hitrovo. Druge vesti pa zatrjujejo, da neso našli nikacij pisem, ker so jih zarotniki poprej požgali, predno so jih prijeli. O odvetniku Matjevu tudi zatrjuje jedno izvestje, da je vladi povedal pri zaslišanju važne tajnosti mej družim, da je Rusija pri nekej banki za to zaroto uložila 600.000 frankov, s katerim denarjem so potem zarotniki delali priprave.

Kdo je izdal zaroto, še tudi za gotovo ne vemo. Sprva se je zagotavljalo, da je major Panica preveč očitno napajal mlajše častnike, kar je vzbudilo sumnjo oblastev, potem se je zupet imenoval Panice sluga, ki je vse izdal, govorilo se je pa tudi, da so Panico izdali višji častniki, katere je skušal pridobiti na svojo stran. Neko izvestje pa zatrjuje, da je oblastvo le s tem prišlo na sled zaroti, ker so preveč očitno razdeljevali neke oklice, v katerih se narod pozivlje, da naj prežene Koburžana. Ti oklici so baje prihajali od Cankova.

Lahko si mislimo, kako da je bila presenečena bolgarska vlada, ko je zvedela o zaroti. To

presenečenje je bilo tem večje, ker se je že bila zazibala v sladke nade, da se ni bati nobene nevarnosti.

Stambulov je jokalo, ko je zvedel, da je celo policijski načelnik zamotan v zaroto. Saj si pa tudi lahko predstavljamo strah njegov. Policija in vojska sta najglavnejši opori sedanje vlade in se baš v vojski in policiji nahajajo glavni zarotniki. Knez se je pa hotel odpovedati. Le s težavo so ga ministri pregovorili, da je še ostal. Pa je vender že postalo dvomljivo, da bi dolgo ostal v deželi, najbrž bode porabil prvo priliko, da ostavi Bolgarsko.

Kdaj se je imel izvršiti prevrat, se vesti tudi ne ujemajo. Največ jih zatrjuje, da na večer, ko je bil dvorni ples. Kneza so baje mislili le poslati z dežele, ter so v ta namen imeli že vlak pripravljen, Stambulova in Mutkurova bi pa bili umorili. Ko bi bil knez izvan dežele, bi bilo regentstvo prevzelo vladanje, katero bi se bilo potem že dogovorilo z Rusijo glede daljnega postopanja.

Da bode vlada z zarotniki jako strogo postopala, je gotovo. S tem bode poskusila ostrašiti svoje nasprotnike, da bi več ne snovali zarot. Proglasila bode obsedno stanje. Toda s takimi sredstvi se da le nekaj časa vladati. S kako strogoatjo je vlada kaznovala upornike v Ruščuku, a vzlic temu so se našli možje, ki so snovali novo zaroto. S Panico še vlada ni uničila svojih nasprotnikov. Pojavili se bodo drugi Tako dolgo se mir in red ne bode povrnil v deželo, da jo ostavi usiljenec Koburžan.

Bolgari vidijo v Koburžanu moža, ki hoče deželo podčiniti tujemu neslovanskemu uplivu. Posebno z novim posojilom je sedanja vlada pokazala, da hoče deželo zavoziti tako, kakor je Srbijo Garašanin. Kakor je zaradi napačne tujstvo pospešujoče politike pal Garašanin in se prestolu odpovedal Milan, ravno tako bode prišel čas, ki bode naredil konec Stambulova slavi in spravi Koburžana tako ali tako iz Bolgarske. Balkanske dežele se ne dajo priklopiti tripelalijanci. To smo videli v Srbiji in Rumuniji, to se sedaj kaže v Bolgarskej. Avstrija je sklenila zveza z Nemčijo baš zaradi tega, da razširi upliv svoj po Balkanu proti volji

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil —o.)
(Dajje.)

Poročilo, soglasno s tatarskem letopiscem, pripoveduje v ta čas o vojskah dveh jaickih atamanov: Nečaja in Šamaja. Prvi, nabravši prostovoljno vojsko, odpravil se je v Hivo z nado na bogat plen. Sreča mu je bila mila. Kazaki, po trudapolnej poti dospeli so do Hive. Han je bil tačas s svojo vojsko v vojni. Nečaj vzela je mesto brez vsake ovire, pa zaostal je predolgo v njem in pozno nastopil obratno pot. Vračajoči se han dobitel je s plenom obremenjene kazake in jih na bregu Sirdarje potolkel in iztrebil. Nič več kakor trije so se vrnili na Jaik z vestjo o pogubi hrabrega Nečaja. Nekoliko let pozneje nasledoval ga je drug ataman, z imenom Šamaj. Pa padel je v plen stepnim kalmikom in kazaki njegovi podali so se naprej, zgrešili pot, neso zadeli na Hivo, ampak prišli so k Aralskemu morju, na katerem so morali zimovati. Lakota jih je prišla. Nesrečni klateži ubijali so in jedli drug drugega. Večji del jih je poginilo. Ostali poslali so konečno k hivinskemu hanu

prosit, da bi jih vsprejel in rešil glada in smrti. Hivinci so prišli do njih, vse vzeli in odpeljali, kot sužnje v svoje mesto. Tam so tudi zginili, Šamaja so nekoliko let pozneje pripeljali v jaicko vojsko najbrž v zameno. Od tega časa se je kazakam veselje do vojnih podjetij v oddaljene kraje ohladilo. Privadili so se počasi rodbinskega in mestnega življenja.

Jaicki kazaki opravljali so službo pokorno po naredbi moskovskega povelja, doma pa so se držali vladanja svojega na prvotni način. Popolna ravnost je bila pravo, atamani in starejšine, katere je narod volil, bili so začasni izpolnitelji naredb naroda, občni zbori (imenovani krogi) ali posvetovanja, kjer je imel vsak kazak svoboden glas in kjer so se reševale vse občne zadeve z večino glasov, nikakih pismenih naredb, v vrečo in v vodo za izdajo, uboj in rop — take so glavne črte te uprave. K prostim surovim naredbam, še z Dona prinesenim dodajali so jajcki kazaki tudi druge, mestne, tikajoče se ribolovstva, glavnega vira njih bogatstva, in za vzdrževanje prava najemati v službo potrebno število kazakov, to so bile naredbe nad vse zamotane in urejene z največjo natančnostjo.

Peter Veliki je osnoval prve naredbe za upejljavo jaickih kazakov v občno sistemo gosudarске

vlade. Leta 1720. je bila oddana vojska jaicka v področje vojnega kolegija. Kazaki so se spuntali, sežgali svoj gorodok, z namenom, bežati v kirgijske stepe, pa so bili strašno ukročeni po polkovniku Zaharovu. Napravilo se je ljudsko popisovanje, uredila se je služba in naznanila se jim je plača. Gosudar sam je imenoval atamana.

Ob času vladanja Ane Joanovne in Jelizavete Petrovne je vlada hotela izpolniti namene Petra. To namero so pospeševali razdori nastali mej vojskinim starejšino Loginovim in razdeljenje kazakov vsled tega na dve strani: atamansko in loginovsko ali narodno. Leta 1740. mislilo se je preosnovati notranje upravljanje jaicke vojske in Nep-ljujev, bivši tačas orenburški gubernator, predložil je vojnemu kolegiju načrt nove osnove, pa večji del predlogov in naredb ostal je neizvršen do nastopa prestola gosudarine Jekaterine II.

Leta 1762. začeli so se pritoževati kazaki stranke loginovske zaradi različnih krivic, katere so morali trpeti od članov kancelarije, katere je vlada v vojsko postavila: zaradi pridržavanja odmerjene plače, samovoljnih davkov, vršenja starih pravic in običajev ribolova. Uradniki, poslani k njim za preiskavo njih pritožeb, neso mogli ali neso hoteli zadovoljiti njim. Kazaki so se ne samo jeden-

Rusije. Sedaj pa avstrijski upliv na Balkanu vedno bolj pojema. Zaradi tega nastaje vprašanje, če ima zveza z Nemčijo za nas zares kaj vrednosti, ali bi ne bilo bolje, če bi se Avstrija zastran balkanskih razmer sporazumela z Rusijo.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 7. februarja.

Današnja seja državnega zbora bila je že bolj zanimiva. Prouzočilo je to takozvano židovsko vprašanje, ki je bilo na dnevnem redu, in koje posebno Dunajske prebivalce jako zanima in iz vsakdanje letargije vzbuja.

Vladna predloga o uravnavi zunanjih pravnih razmer židovskih verskih občin sicer nima nikake zveze s takozvanim židovskim vprašanjem in s stanjem židov v državi; ali vendar dala je povod k pretresovanju zdaj tako žgočega vprašanja v poslaniški zbornici. Antisemiti poprijeli so z veseljem to priliko, da bi izjavili svoje mnenje o židih in celem vprašanju. Pa tudi semiti sami so pričakovali z nestrpnostjo te debate. To nam dokazuje govor doktorja Zuckra, ki kaže jasno, da se je ta poslanec (češki žid) jako pridno priготavljal k današnji debati, pri kateri je z vsem mogočim orožjem stopil v boj proti antisemitom.

Zato so ga pa tudi poslanci njegove stranke, kakor tudi nekateri levičarji posebno pa židi pazno poslušali. Je-li se mu je pa posrečilo žide popolnoma očistiti in pokazati vredne, da bi uživali jednako ljubezen kakor drugi državljani, to je drugo vprašanje.

Nasprotnik židov, poslanec Türk, navel je v svojem govoru vse, kar se more temu plemenu očitati. Tudi je govoril nekako mirno in zmerno, bolj kakor je sicer njegova navada, se vé v onem narodnem, popularnem duhu brez višjega stališča in brez vsake umetnosti pri sestavljanju svojih misel in besed. Govor ministra Gautscha bil je stvaren in se je omejeval na predmet.

Seja sama se je po navadi pričela; potem je bilo prečitanih nekoliko interpelacij, mej katerimi je bila tudi vitez Proskovca in drugov na ministra trgovine o uvedeni pojasni cen za osebe na državnih železnicah in ob olajšanju tovarnih tarifov. Od vlade je prišla predloga o konvenciji 5% dolga zapadne železnice v 4%.

Za tem je prešla zbornica k dnevnemu redu, katerega prva točka je bilo poročilo proračunskega odbora o prošnjah ob uravnavi rek Aipe in Bečve. O tej stvari govoril je dr. Roser in kazal, kako važno bi bilo uravnati ravno ti dve reki, ob kojih leži mnogo mest z veliko industrijo, katerim povodenj veliko škode prinaša. Poslanec Hallwich govoril v enakem zmislu.

Minister Falkenhayn odgovarja, da se vlada ne protivi tej stvari, samo prvi korak bi moralo prebivalstvo samo napraviti, no, do zdaj še tega ni storilo, ako ne računamo sedanje prošnje. Potem je minister obečal, da če stvar kolikor mogoče pospeševati in na njo pri prvi priliki opozoriti. Zatem se je nasvet odsekov, odstopiti peticije vladi, vsprejel. — Poslanec Burgstaller je potem svojo predlogo o začasnem oproščenju davka od zaslužkov in dohodka

krat spuntali in generalna majorja Potapov in Čerepov (prvi leta 1766., drugi leta 1767.) bila sta prisiljena, poslužiti se orožja in smrtne kazni. V jaickem gorodku proglašena je bila naslednja komisija obstoječa iz generalnih majorjev: Potapov, Čerepov, Brimfeld in Davidov in gvardije kapitan Čepiševa. Vojske ataman Andrej Borodin je bil odpuščen; na njegovo mesto izvoljen je bil Peter Tambovcev; člani kancelarije obsojeni so bili plačati vojsko, povrh pridržanega denarja pa še znatno denarno kazen, pa so umeli izogniti se izpolnjenju sodb. Kazaki neso zgubili nade. Poskusili so naznaniti carici sami svoje pravične pritožbe. Tajno poslane njih ljudi so na povelje predsednika vojnega kolegija, grofa Černiševa, v Petrogradu prijeli, uklenili in kot puntarje kaznovali. Mej tem je bilo ukazano nekoliko kazakov poslati v službo v Kizljari. Mestno načelnštvo se je tudi te prilike poslužilo, da bi se z novim pritiskom maščevalo nad narodom za njegovo protivnost. Zvedeli so, da vlada namerava sestaviti iz kazakov husarske eskadrona in da je že povelje dano, obriti jim brado. Generalni major Trautenberg, poslan zaradi tega v Jaicki gorodok, nakopal si je nevoljo naroda. Kazaki so se uprli. Nazadnje, leta 1771., pokazala se je ustaja z vso svojo silo. (Dalje prih.)

pri brodarstvu z doma napravljenimi parohodi utemeljil. (Predlog je le ponovljenje razveljavljenega zakona od 29. maja l. 1883.) — Predloga se izroči davčnemu odseku.

Potem pride na vrsto vladna predloga ob uravnavi zunanjih pravnih razmer židovskih verskih občin.

Ko je poslanec Guiewosz poročilo dokončal, ustal je kot prvi govornik proti predlogi poslanec Türk. On pravi, da iz začetka ni bil namenjen govoriti o tej predlogi, no, ker on misli, da se ne dá opravičiti, ako se židovska vera v tej predlogi stavi na jednako stopinjo s kristijansko, se je oglasil k besedi. Židovska vera ne more se staviti v jedno vrsto s kristijansko, ker prva ima zraven sv. pisma posebno talmud za vir svojega učenja, ta pa še ni autentično preveden, niti tolmačen. Še zmirom se ponavljajo vesti o krvnem obredu pri židih, tako, da barem jedna židovska sekta mora še zmirom ta obred imeti. Pravda v Tissa-Esslaru tega mnenja ni oprovrgla. Lani se je bralo o nekem Bernsteinu, da si je krščanske krvi znal pridobiti. Potem pripoveduje govornik o svoji nekdanji deklji, ki mu je pravila, da ji je njen prejšnji gospodar — žid v spanji na umeten način krv puščal. Dalje vpraša govornik, da li ukazuje talmud jednako, kakor kristijanska vera, ljubiti svojega bližnjega, ali pa le jednakoverce ljubiti, druge pa takozvane gojime sovražiti in varati kolikor mogoče. Praktika govori za poslednje, ker židi si ne delajo vesti goljufati kristijane pri kupčiji in denarje kupičiti. To nam dokazuje velike židovske firme in bogataši kot Rothschild, Guttman itd. Moralna stran v židovski veri je pogubna za državo. Zatem ukazuje govornik na različne židovske sekte, katerih je že bile izza časov Krista. Posebno dva razreda se danes nahajata, pravoslavni židi in židi reforme ali preustroja; prvi živijo posebno v Galiciji in na Poljskem in neso tako škodljivi narodu, mej katerim živijo, kot drugi, kajti oni se zapirajo zunanjemu uplivu in ne upli-vajo na druge narode. Reformovani židje pa so ostrupili, pravi govornik, nam duševno življenje in so si prilastili našo literaturo. Oni imajo v rokah vse časnike, vladajo na polji umetnostij in vede in kakor so sami vero opustili, tako podkapajo tudi kristijansko vero, da bi tim laglje druge narode uničile in sebi podjarmile. Židi povsod razrušijo in uničujejo. Potem govornik poudarja, da kristijani ostajajo večidel samci, ker njihovo gmotno stanje jim ne dopušča hraniti cele družine, dočim se židje zelo množe in kaže na nevarnost, ki preti radi tega državi v bodočnosti. Slednjič izraža govornik, da neče nič znati o enakosti židov s kristijani, katero predlaga načrt vlade in protestuje, da bi se prestopilo v specialno debato.

Minister Gautsch pravi na to, da tu ne gre za državnopravni stališ židov, ampak za žide kot versko občino. Potem podaje kratek pregled zakonodavstva o židih od Marije Terezije do našega časa. Do leta 1848 vladalo je omejeno naseljevanje židov in jako velik upliv države na cerkveno politične zadeve. Leta 1848 nastopilo je svobodno preseljevanje in avtonomija verskih občin; no, še le zakon leta 1867 je jasno izrazil ta dva načela. Potem minister izjavlja, da je vlada pri izdelovanju in zastopanju te zakonske predloge popolnoma oddaljena od onih tendenc in gasla, ki so bili danes v zbornici izraženi in katere vlada odločno zavrača. Vlada je na stališču ravnopravnosti vseh državljanov, katero je naznačeno ustavnimi zakoni. To stališče zahteva tudi omika in človekoljubje posebno od moža, kateremu je izročena uprava bogočastja in javnega pouka. Potem govori minister o predlogi sami in pravi, da se je čudna prikazen pri tej predlogi javila, dočim druge verske občine notranji delokrog razširiti žele, bilo je tukaj nasprotno in zahtevalo se, da bi se vlada umešavala i v notranje stvari, no vlada tega ni mogla storiti.

Poslanec Zucker govori proti antisemitizmu in se obrača najprej proti krvnemu obredu ter pravi, da to obdolženje nima zmisla, ker židom je prepovedano spleh uživati živalsko kri. Pri tej priliki se on poziva na nekatere papeže, učenjake in škofo, ki so to obdolženje za obrekovanje proglasili. V zvezi s tem je obdolženje o svetovnem vladarstvu židov, ki ne morejo doseči niti pravic, ki so jim ustavnimi zakoni države zagotovljene.

Dalje se govornik obrača proti obdolženju, da židje škodijo narodnemu gospodarstvu in vpraša, so li židje zakrivali prekmorsko konkurenco, vedno vojno nevarnost in učinke strojev?

Očitanje, da so židje lahkomišelnice krive bolj udeleženi kakor kristijani, označa on za lažno; ravno tako ni res, da židje več prestopkov delajo kot kristijani, ker na 100.000 katolikov prihaja 880 obsodeb na 100.000 protestantov jih prihaja 690 in na 100.000 židov 603. — Potem pojasnjuje, zakaj ni pri nas več obrtnikov od židov in ukazuje na to, da je na Poljskem in v Galiciji ta stvar drugače in mnogo židov se peča z obrtnijo. — Rado se židom tudi očita bogatstvo in prikazuje se na 2 ali 3 svetovne firme. Nasproti temu on navaja, da je premoženje Rothschilda v novem času potemnelo proti bogatstvu američanskih bogatašev ne glede na to, da je mnogo jako siromašnih židov. Na Dunaji je 509 nabrežnih firm (tvrdek), mej temi 50 nežidovskih, druge so pa v rokah židov in teh 50 ima 10- do 20krat več premoženja kot vse ostale židovske. Premoženje je bolj zjedinjeno v rokah nežidov kakor v rokah židov, samo ti poslednji ga rabijo na nelep način. Zatem govornik oprovrguje trditve Türka, ki jih je v prejšnjem času o premoženju nekaterih židov izrekel.

Poslednjič govornik svari, da se ne bi posamezni prestopki pri židih prenesli na celo pleme, dalje opominja svoje soplemenike, da bi resno imeli pred očmi antisemitizem, akoravno ga on ne zmatra za nevarnega, ker nima v sebi nič pozitivnega. Židovsko vprašanje se bo po njegovi misli (v Avstriji) s tem rešilo, da se židje zlijejo z narodom, mej katerim žive. Potem govornik hvali češki narod, da se je pri tem gibanju prav lepo obnašal in priporoča pristopiti k specialni debati.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 11. februarja.

Glasovi, da v kratkem odstopi **ogerski** ministerevski predsednik Tisza, nečejo potihniti. Sedaj se govori, da bode naslednik njegov jeden sedanjih ministrov, najbrž Csáky ali pa Szapáry. Tiszovo stališče se že dolgo maje. Prvi udarec mu je zadala Janskega afeta in s tistega časa njegovo stališče ni trdno več. Opozicija bi ga že bila davno zvrto glasila, ko bi drugače postopala, toda njeno ugovarjanje vojnemu zakonu in agitacije za Kosutha so mnogo zakrivila, da si ni mogla pridobiti zupanja krone. Tisza pa tudi močno podpirajo židje, ker se jim bode javljale še pod kako vlado tako dobro godilo, kakor pod njegovo.

Vnanje države.

Črnogorski minister vnanjih zadev, Vuković, ki je bil nedavno v Belem gradu, je sedaj prišel v Carigrad. Njegovo potovanje mora pač imeti nekaj političnega pomena. Iz Carigrada se bode baje zopet vrnil v Beligrad, kjer ostane nekaj dni, potem se pa povrne na Cetinje.

Rusiji nasprotni listi hudo obirajo **bolgarskega** majorja Panico. Mej drugim vedó povedati, da je bil s tatovi in roparji v zvezi. Da baš povsem čist Panica ni, to dobro vemo, toda tak malo pridnež pa najbrž tudi ni. Bilo bi tudi malo častno za bolgarsko vlado, če bi bila tako dolgo pustila tacega malopridneža v vojski in mu celo izročila predsedstvo vojnega sodišča. Če je res Panica tak, kakor ga sedaj slikajo, potem imajo pač oni ruski glasovi prav, ki trdijo, da v Bolgariji vlada popolno brezvladje in nasilstvo.

Finančni minister **francoski** je v velikih zadregah. Vojni in pomorski minister hočeta 20 milijonov frankov dodatnega kredita, ker so se vsled novega vojnega zakona stroški za toliko povečali. Pa tudi drugi državni izdatki so se povišali. Kje hoče vlada dobiti denarja, da pokrije večje državne stroške. Treba novih davkov. Teh pa neče dovoliti budgetni odsek, češ da je vlada obljubila, da ne bode uvajala novih davkov. Če gospodje v budgetnem odseku ne prijenjajo, utegne priti do ministerske krize. Sedanje ministerstvo ne bode prvo, ki je palo zaradi upornosti budgetnega odseka.

V kratkem izidejo memoire **italijanskega** državnika, grofa Robilanta. Iz njih bomo izvedeli razne podrobnosti, kako je prišlo do tega, da se je sklenila tripelaljanca. Pokojni grof je bil nekdan sam veleposlanik na Dunaji in on ima mnogo zaslug za to, da sta se približali Italija in Avstrija. Javno mnenje v Italiji pa ni povsem odobravalo politike njegove, zato se pa ni moglo dolgo obdržati ministerstvo, v katerem je sedel on.

Vladi **angleški** preti resna nevarnost torej bode parlamentu predložilo poročilo o Parnellovej pravdi. Da se bodo pri tej priliki unele hude debate, ni dvomiti. Vlada se boji, da jej tedaj konservativna levica in unijonistični liberalci odrečejo zaupanje s tem, da se glasovanja ne bodo udeležili. V tem slučaju bi vladi ne kazalo družega, nego da odstopi, ali pa razpusti parlament. Najbrž se bi odločila za poslednje. Tako je mogoče, da bodo v kratkem občne volitve. Liberalci in Irci so se že začeli pripravljati zanje. Pri novih volitvah pa li-

beralci morda dobé večino, kajti razne dopolnilne volitve poslednjih let so jasno dokazale, da se javno mnenje vedno bolj obrača od konservativcev.

Kitajska vlada ne zbira samo čet ob ruskeje meji, temveč je v Evropi naročila veliko pušk. Angleški listi poročajo, da kitajska vlada ne zaupa Rusiji, ki je zadnji čas pomnožila vojno silo v Sibiriji, zaradi tega se pa hoče dobro pripraviti za varstvo meje.

Domače stvari.

— (Hohenwartov klub) vsprejel je v nedeljo resolucijo, v kateri pozdravlja češko-nemško sporazumljenje in izreka nado, da si bode vlada štela v dolžnost, da se rešijo tudi opravičene verske in narodne zahteve po drugih kronovinah, zlasti glede šole.

— (Imenovanje). Minister za uk in bogočastje je gospoda Celestina Misa, do sedaj učitelja na strokovni šoli v Chrudimu na Češkem, imenoval učiteljem za ornamentalno in figuralno podobarstvo, za modelovanje in strokovno risanje na tukajšnji c. kr. obrtni strokovni šoli za lesno industrijo. — Učiteljski zbor obeh naših novih obrtnih zavodov ima sedaj z vodjo vred že 10 učnih močij.

— (Imenovanje.) Pravna praktikanta pri deželnem sodišči v Gradci, Jurij Wierer in dr. K. Klimbacher imenovana sta avskultantoma za Štajersko, avskultant za Koroško dr. Štefan Kraut avskultantom za Kranjsko, Josip Pellegrini, praktikant pri okrajnem sodišči v Kočevji, avskultantom za Kranjsko.

— (Umrli) je v nedeljo zjutraj v Hietzingu pri Dunaji baron Metel Ožegović Belski in Barlaševački porojen l. 1814. v Zagrebu. V njem izgubili so bratje Hrvati jako odličnega in zaslužnega velmoža, ki je veliko deloval na političnem polju. V mladih letih pridružil se je ilirskemu gibanju, vse svoje življenje pa z besedo in dejanjem branil pravice hrvatske svoje domovine. Blag mu bodi spomin!

— („Sokolova maskerada“) bode letos, kakor kažejo priprave, res sijajna. Iz-za kulis poizvedeli smo, da so došli imenitni klovn slavno znana kitajskega cirkuza Re-sa-king-fu-ru od Pariške svetovne razstave, s svojimi nepresegljivimi produkcijami.

— (Slovensko gledališče.) Na pustno nedeljo, to je dne 16. t. m. ne bode gledališke predstave v Ljubljanski čitalnici, kar se s tem slavnemu občinstvu na znanje daje.

— (Pojasnilo.) Ker na vabilih „Sokolove maskerade“ ni razvidna ustopnina za družine; nazznanja odbor sl. občinstvu, da družbinska ustopnica 3 oseb velja 2 gld. in to za člane narodnih društev.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) razpošilja jako lepa vabila za maskarado, o kateri naznanimo več jutri.

— (Z Notranjskega) se nam piše: Huda beda vlada po naših krajih in prebivalstvo v pravem pomenu besede lakoto trpi. Mnogo je hiš in kočic, v katerih ne vedó, od česa bodo jutri živeli. Ni ga žita, ni družega živila, in mnogi bili bi srečni, ko bi vsaj krompirja imeli. Revščina je tolika, da se niti popisati ne da. Kaj bode šele na pomlad? S strahom oziramo se v bodočnost in čudimo se, da se za nas skoro nič ne stori. Slavni deželni odbor je sicer pomagal, kolikor mu sredstva dopuščajo, a to je le kaplja v morje. Državne pomoči pa doslej pogrešamo, dočim so se za druge imovitejše kronovine že dovolile znatne vsote. Ali naši gospodje poslanci ne vedó, da skoro glada poginjamo? Hrenoviški in Slavinski župljani smejo se srečne šteti, ker se jim bode dne 11. t. m. razdelilo 44.000 gold. Kalistrovega ustanovnega denarja in bode vsak gospodar dobil nekoliko desetakov na roko. Mi drugi pa take pomoči nimamo in ne vemo, kakšen bode konec, ako se nas nihče ne usmili.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima svoj prihodnji večer v soboto, 15. t. m. — Lokal „Restauration zur Kugel“ I. im Hof. — Začetek ob osmih. Čital bode g. Igo Kaš: „Trsteno“ in „Amico delle tempestá“. Vabljeni gosti smejo upejljati tudi druge znanee Slovane.

— (Gospod Ivan Orth) je kapitana Vranica, bivšega poveljnika njegove zasobne jahte, brzojavno pozval, da prevzame poveljstvo njegovega nedavno kupljenega parnika. Ker je Vranic na dolgem potovanju, se je mesto njega ponudil njegov svak Sodič in Orth ga je vsprejel. V pismu Sodiču naglašja bivši nadvojvoda, da bode kot bivši vojak in podpoveljnik ladije svoje svojega predstojnika

vedno spoštoval in ga ubogal. Mornarji ladije Ivana Ortha so največ doma iz hrvatskega primorja.

— („Plovdivskij Kurier“) v l. številki piše: Dne 31. januarja zvečer je čital prof. A. Bezenšek v „Narodni biblioteki“ drugi del zanimivega svojega spisa o spanji. Mnogo so izgubili tisti, kateri so radi slabega vremena raje ostali doma pri peči, kakor da bi se bili potrudili do „Nar. biblioteke“. Govor sam po sebi je bil jako zanimiv, še zanimiveji je postajal z natančnim razlaganjem predmeta. Mi se srčno veselimo s simpatičnim profesorjem vred šumnemu odobravanju, s katerim je občinstvo zaključilo njegov govor. Nadejamo se, da ni poslednjikrat koristil in zabaval obiskovalce „Narodne biblioteke“.

— (Kranjsko ribiško društvo.) Tega društva valilnica v Studenci zaradi premajhnih prostorov ni več zadoščala vedno rastočim potrebam in se je zatorej zadnji čas primerno razširila in prezidala. V tem zavodu se vale največ oplodovljene ikre mladih postrvij. Mlade ribice se bodo prodajale po znižanih cenah članom društva in sploh posestnikom ribnikov. Več tisoč se jih bode spustilo tudi v tekoče vode, da se v njih zaplode zopet zlahtne ribe. Ker se baš sedaj ondu vale ikre, je baš sedaj čas primeren, da prijatelji ribištva ogledajo ta zavod, katerega spretno oskrbljenje se je z dovoljenjem deželnega odbora izročilo tamošnjemu vrtnarju Valentiniču. Prezidave valilnice je zvršil stavbinski mojster Zupančič in največji del potrebnega stavbenega lesa dal je odbornik Lassnik zastonj. Priprave za prihodnjo razstavo na Dunaji bodo v kratkem dovršene. Zemljevid kranjske dežele o ribarskih razmerah se pridno in temeljito izdeluje. V muzeji je že več rib prirejenih v razgled. Žal, da se z dežele premalo gradiva pošilja, tako da še ni vsake vrste rib na razpolaganje.

— (Šišenske čitalnice Vodnikova slavnost) bila je v nedeljo zvečer v lepo okrašeni Koslerjevi zimski pivarni, katere vsi prostori so bili polni. C. kr. okrajni Mahkot in mnogo cenjenih gostov iz mesta počastilo je „besedo“ obsejajočo slavnostni govor, 3 moške, 3 mešane in ženske zборе, 1 štiriročno igro na glasoviru, spevoigro: „Slovenija oživljena“ in ples. Vspored, dovolj zanimiv, zadobil je še večjo vrednost zato, ker so bile skoro vse pevske točke nove. Pevovodji in pevcem vso čast na lepem uspehu. Prav lepa točka programa bila je čveteročna igra „Pesnik in kmet“ od Suppe-ja, pri kateri je gosp. Zadnikar skazala se izredno izurjeno igralko. Glavna točka bila je pa „Slovenija oživljena“. Krasna Bilčeva pesem podala se je v novi obliki, kot spevoigra. Marljivi skladatelj dal je „Cojzu“ hvaležno a teško ulogo. Slavček mej Šišenskimi pevci g. Štrukelj rešil jo je sebi v čast in gostom v radost. „Vodnik“ in „Linhart“ sta pošteno pripomogla k odličnemu uspehu najnovejše, srečno zložene originalne spevoigre. S „Slovenijo oživljeno“ zaključena je bila beseda in pričel se je jako živahen ples. Gospod Ivančič kot plesovodja rešil je svojo nalogo izvrstno. Udeleženci in gledalci radovali so se zlasti mikavnega potovanja v Loko, ter so konečno gosp. Ivančiču glasno zahvalo izrekli. Ob 5. uri zjutraj končala se je zabava.

— (Z Vrhnike) se nam piše: V nedeljo 9. t. m. smo imeli v čitalnici maskarado, ki se je povsem prav dobro obnesla. Udeležba je bila mnogobrojna in počastili so nas gostje iz Ljubljane in Logatca. Veselica je bila prav živahna in zapazili smo mnogo in prav krasnih kostumov. Začnimo z vremenom. Letos smo v tem obziru res na dobrem, zima ni tako stroga, kakor druga leta in gotovo prav prijetna. Tako je pa tudi vsem v nedeljo „Zima“ jako ugajala in ker smo ravno v pustnem času nam tudi „kurenta“ ni manjkalo. Da pa imamo letos mehko zimo, zvedelo se je tudi v južnih deželah in počastila sta nas ponosna Španjolec in Španjolka. Francoska je bila dobro zastopana ter nas spominjala onih starih časov, ko je še „rococco“ vse drugo nadvladal. Tudi lična „francoska kmetica“ se je pridružila. Očarali sta nas dve dražestni „Alzačanki“ in menda iz severa priletela je „golobica“. Slovanstvo je bilo zastopano po krasni Poljakinji in ljubki Bošnjakinji. Dve vrtnarici sta delili lične šopke in pusti Anglež je tudi malo popustil od svoje dolgočasnosti. Dobro so nas zabavali različni harlekini, ki so bili prav razposajeni ter prouzročali mnogo smeha. O polnoči so nas pa iznenadili s svojimi godali ter res prav pošteno pisкали in trobili. Bilo je še več drugih lepih ko-

stumov. Plesalo se je prav živahno in vstrajno in, kakor sem pozneje zvedel, je že dan odzvonilo, ko so se zadnji ločili z veseljem: „Na svidenje“.

— (V Črmošnjicah) okraj Novo Mesto, so bili 22. pr. m. povodom volitve v občinski zastop izvoljeni sledeči zemljaki in sicer županom: Andrej Petschauer na Stari Žagi; Matija Kump iz Stale, Anton Spreitzer iz Gorenjega Vilbaha, Ivan Rom iz Blatnika in Ivan Mazelle iz Tabora, odborniki.

— (Bralno društvo v Zagorji na Notranjskem) priredilo bode na pustno nedeljo domačo veselico, koje čisti dohodek je namenjen napravi društvene zastave. Gostje vrlo dragi!

— („Hrvatska čitaonica u Kastvu“) priredi v nedeljo dne 16. t. m. v svojih prostorih v „Narodnem domu“ veselico, h kateri razpošilja vabila. Na programu so: zbor, deklamacija, veseloigra „Bog se smiluj!“, samospev, tombola in ples. Začetek ob 8. uri zvečer.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ribnica 11. februarja. Občina Ribnica sklenila za glavniške delnice dolenske železnice 4000 gld. Sodražica 2000 gld. Prostor, kamenje in pesek brezplačno.

Berolin 11. februarja. „Norddeutsche“ konstatuje, da se razen uradnih vprašanj Francoske, Angleške, Belgije in Švice zaradi pogajanj o delavskem vprašanju, tudi po drugih deželah pričenjajo koraki za rešitev delavskega vprašanja.

Atene 11. februarja. Komunduros vprašal v zbornici: je li res, da so častniki v Larisi pokorščino odpovedali in se je kralju izročila spomenica, v kateri se zahteva nezavisnost vojske od političnih uplivov. Tripulis je to zanikaval, rekoč, da opozicija o dogodku več piše, nego je res. Delyanis zahteva odločnega odgovora. Minister odgovoril, da se je preiskava pričela in da ne more povedati več podrobnosti.

Masava 10. februarja. Italijanske čete vrnile so se iz Asmare v Masavo.

Razne vesti.

* (Papež in influenza.) Sveti oficij je ravno objavil dekret, v katerem se vernikom v deželah, kjer razsaja influenza, odpušča dolžnost, postiti se, post naj se nadomesti z molitvijo in miloščino.

* (Eifflov stolp od ledu.) Nekaj dnij že ima Peterburg Eifflov stolp od ledu. Visok je 50 metrov in narejen iz 10.000 ledenih ploč. V prvem nadstropju je gostilna, v kateri se boljši svet ruske stolice dobro zabava. Stolp je električno razsvetljen in zvečer napravlja kaj čaroben utis. Zgraditelj tega stolpa pobira ustopnino, kar mu precej denarja donaja.

* (Mraz v Afriki.) V Algieru je začetkom tega meseca bil silen mraz ter je palo mnogo snega, kar ondu ni baš navadno.

* (Najnovejša izumba) je ura, združena s fonografom. Na ta način se lahko vsak glas ob katerem koli času ponovi.

* (Iz nemške vojske) izbacili so deželno-brambovskega poročnika pl. Uechtritz-Steinkircha. Povod temu, da ga je izbacilo iz vojske častno sodišče, je sledeči: Pred poldrugim letom se je bil oženil s hčerjo bankirja Bleichröderja ter od svojega tasta dobil milijon mark za doto, nekaj v gotovini, nekaj v posestvih pri Vratislavi. Ko je bil jedva šest tednov oženjen, je pod ničevim uzrokom zginit s svojo prejšnjo ljubico Eisemann iz Vratislave. Prišel je pa čez nekaj tednov še jedenkrat v Vratislavo, da je pravnemu zastopniku svojemu naročil, da naj proda posestva, ki jih je dobil od svojega tasta. Nezvesti soprog baše sedaj živi v Avstriji, kjer si je kupil posestvo blizu Gradca. Prusko sodišče je razveljavilo zakon, spoznavši soproga krivim. Bil bi moral vrniti sedaj tastu milijon, ki ga je dobil, o čemer seveda sedaj neče ničesar slišati. Pri sodnej obravnavi se je pokazalo, da je najbrž že naprej mislil soprogo ostaviti in jo je vzel le zaradi tega, da postane bogat mož in bode lahko s svojo prejšnjo ljubico brez skrbi živel. Stvar je potem prišla še pred vojaško častno sodišče, ki je spoznalo, da se tako postopanje prav ne strinja z dostojanstvom častniškega stanu in ga je zatorej izbacilo iz vojske. Cesar je pa potrdil izrek častnega sodišča, ki se je te dni objavil.

* (Skešan izneverjenec.) Prazkeje deželnej sodnji naznanil se je te dni mlinar F. Sebek. Prišel je iz Amerike. Preje bil je v okrajji Šmíchew občinski načelnik in izneveril pred dvema letoma precej veliko svoto iz občinske blaginice in potem ušel. Sedaj pa se je vrnil imovit iz Amerike in je pripravljen vso škodo poravnati. Pridržali so ga še v zaporu.

* (Zverinjak na ladiji.) Novojeorški listi pišejo nečuvno in skoro neverjetno dogodbo, ki se naj bi dogodila na angleški ladiji „Margaret“. Na tej barki prepeljavala se je menažerija, katera je imela med drugo različno živaljo dvanajst kač, štiri sto kakadujev in papig, dva krokodila, gorilo, orang-utanga in druge vrste opic. Podgane ladijine požrle so vse zrnje in tiči so poginili. Ob hudem viharju prišle so kače in krokodili iz svojih zaporov in lezli v spalnice pomorščakov, tako da so jim ti morali prepustiti svoje sobe. Ta golazen tepla se je vedno s podganami in mej soboj, dokler ni zadnji krokodil zadnje kače požrl. Pa tudi krokodila zadela je neogibna usoda, omara je pala na zver in jo popolnoma pobila. Med tem pobojem splezale so opice po vrveh in nikakor neso hotele doli. Visoko dvigajoči se valovi so pa vse, izimši štiri, popluli v morje. Največ težkoč in bojazni napravljaj jim je gorila, kateri je razbil močan lesen zaboj in izšel ven. Prvič vzel je železen drog in pometal s tem vse ljudi na krovu, kljub temu, da je imel nogi ukleneni. Nekega dne potegnil je črnemu kuharju kožo do pol raz glave in ga je stoprv spustil, ko so ga pobili s sekuro skoro do smrti. Skoro vsak pa je čutil moč njegovih mišic in ostrino njegovih nohtov in zob. Vsi popotniki so živeli v velikem strahu, — najbrže pa le v prebujnej domišljiji amerikan-skih časnikarjev.

Poziv!

„Še nikoli nesmo tako blizu bili svoji dolenski železnici, kakor dandanes. Stvar je popolnoma gotova, če nas dolensko prebivalstvo neprijetno ne iznenadi s posebno malodušnostjo.“ Tako se glasi pismo našega neumornega, z vsilo za naše dolenske koristi delujočega deželnega in državnega poslanca gosp. profesorja Frana Šukljeja iz dne 7. t. m.

Gospod poslanec pride dne 13. tekočega meseca v Novo Mesto, da nam dne 14. t. m. dopoldne ob 10. uri v mestni dvorani pojasni, kako ugodno da zdaj stoji stvar glede na dolensko železnico. On pride pa tudi za to k nam, da izve končne in pravomočne izjave interesentov dolenske železnice. Zato pozivlja podpisani odbor kmetijske podružnice v Novem Mestu vse občinske odbore, vso prečastito duhovščino, ter sploh vse razumnike, za stvar unete ter uplivne može, da dne 14. t. m. gotovo v Novo Mesto pridejo in se ob 10. uri v mestni dvorani zbero. Tam hočemo slišati utemeljitev prvega stavka tega poziva, po našem gospodu deželnem in državnem poslanci; tam mu hočemo pa tudi povedati popolnoma odkritosrčno, koliko da nam je mogoče gradnjo dolenske železnice podpirati. Popolnoma odkritosrčno hočemo pa tudi našemu velesposlovanemu gospodu deželnemu in državnemu poslancu razkriti, v kakem prežalostnem stanu se naše dolensko kmetijstvo, gozdarstvo, obrtništvo in trgovinstvo nahaja. In apelovati hočemo z največjim zupanjem na naše državne zastopnike, da oni na najmerodajnejšem mestu do dobrega pojasne, da je od dolenske železnice v prvi vrsti zavisno ali postane Dolenska imovitost, ali popolnoma beraška dežela naše slavne in močnejše Avstrije.

Torej interesi dolenske železnice, ne iznenadite dne 14. tekočega meseca našega gospoda deželnega in državnega poslanca z malodušnostjo, marveč pokažite s prav obilno udeležitvijo shoda, da nam je za to, da storimo vse, kar je le v naši moči, da rešimo našo lepo Dolensko, da dobodemo svojo dolensko železnico.

Odbor kmetijske podružnice v Novem Mestu

dne 9. februarja 1890.

Načelnik:

Zapisnikar:

Rihard Dolenc.

Otmir Skale.

Fran Kastelic star, Jakob Mechora, Fran Perko, Dr. Albin Poznik.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

10. februarja.

Pri Slonu: Čop iz Plešec. — Stampfl iz Prage. — Troger iz Grada. — Kumplesch iz Trga. — Rome iz Naklega. — Neumann, Höffle, Epstein z Dunaja. — Pri Mallet: Reisinger, Schuster, Just, Kianz, Popovič z Dunaja. — Erlacher, Stampfl, Tomazin iz Trsta. Spitz iz Pečuha. — Schwab iz Postojne. —

Umri so v Ljubljani:

8. februarja: Anton Urbič, gosti, 83 let, Kravja dolina št. 11 za oslabljenjem.
9. februarja: Marija Velikanje, gostija, 76 let, sv. Petra cesta št. 24 za oslabljenjem.
10. februarja: Rajmund Wascher, hranilni knji-govodja, 48 let, Fran Jožefa cesta, št. 3 za srčno hibo.

V deželnej bolnici:

8. februarja: Neža Benkovič, gostija, 75 let, za vnetjem trebušne kožice.
9. februarja: Ivan Boc, gosti, 72 let za rakom.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. febr.	7. zjutraj	741.4 mm.	-8.0° C	sl. svz.	obl.	0.70 mm.
	2. popol.	739.9 mm.	4.0° C	m. vzh.	obl.	
	9. zvečer	740.1 mm.	1.0° C	z. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura -1.0°, za 0.6° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 7. februarja 1890.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	401,946.000 gl.	(— 5,173.000 gl.)
Zaklad v gotovini	242,118.000 „	(— 12.000 „)
Portfelj	143,666.000 „	(— 2,424.000 „)
Lombard	25,043.000 „	(— 1,646.000 „)
Davka prosta ban-kovčna rezerva	46,647.000 „	(+ 5,165.000 „)

Dunajska borza

dne 11. februarja t. l.

(Izvirno telegrafno poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	89—	88.80
Srebrna renta	89—	88.95
Zlata renta	110.60	110.50
5% marcna renta	101.90	101.95
Akcije narodne banke	934—	932—
Kreditne akcije	322.75	321—
London	118.90	119.05
Srebro	—	—
Napol.	9.40	9.41 1/2
C. kr. cekini	5.58	5.58
Nemške marke	57.90	58.12 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	133 gl. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	—	103
Ogerska papirna renta 5%	—	99
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	120
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117
Kreditne srečke	100 gl.	182
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	168
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	—	220

Prodajalnica

kakor tudi

stanovanje v hiši št. 9 v Črnomlji

odda se takoj v najem.

Natančneje pri posestnici Mariji Plešec v Čr-nomlji h. št. 9. (116—1)

A. KORSIKA

Glavna prodajalnica:
Tržaška cesta 10
poleg c. kr. glavne to-
bačne tovarne.

Odlikovana
umetna in trgov-
ska vrtnarija
v Ljubljani.

Podružnica:
Šelenburgove ulice 6
vis-à-vis c. kr. pošt. in
telegraf. uradu.

Priporoča se p. n. občinstvu za izdelovanje svežih šopkov in vencev s trakovi in napisi. Ima veliko zalogo trakov mnogovrstne baže in barv; ravno tako ima vedno narejene suhe vence, kakor tudi Makardove vence in bukete, vse v najnovejših fazonih. — Vsa ustna naročila, kakor tudi pismena naročila po pošti se hitro in po ceni izvrše.

Potem priporoča svojo bogato zalogo mnogovrstnih vrtnih in družnih semen, pravih in dobro kalilnih, rastlin (cvetlic) v loncih in izdeluje stvari v njegovo stroko spadajoče ter prosi za mnogobrojna naročila.

Z odličnim spoštovanjem

(39—20)

ALOJZIJ KORSIKA.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljične in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz mo-jega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovski sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetkega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja petenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska po-vest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz do-mačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
7. zvezek: I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Ta-tenbah. Izvirni historični roman iz sedem-najstega veka slovenske zgodovine.
8. zvezek: I. Cvrt in sad. Izvirni roman. — II. Bela ruta, bel denar. Povest.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gl. Pri vnanjih naroči-lih velja poština za posamični neve-zani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naroč skupno najmanj deset iz-vodov.

Prodajajo se v

(37—42)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani.

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.

Le danes 11. in jutri 12. febr.

Iz Serajeva.

Turški bazar

v Ljubljani, hôtel „Pri Slonu“ št. 8.

Perzijske, bosnijske in orijentske

preproge.

Turške in bosnijske stvari za rabo in dekoracijski predmeti

po najnižjih cenah.

V Ljubljani, hôtel „Pri Slonu“, I. nadstropje, sobna št. 8.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR za leto 1890.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarnah J. Giontini-jevi in M. Gerber-jevi v Ljubljani. Naroča se pa lahko v vseh bukvarnah.

== Cena 45 kr., po pošti 50 kr. ==

Vsebina: Popoln kalendar, kateremu so pridejana tudi slo-vanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski. Vojvodina Kranjsko: Vsi deželni zastopi, deželni odborniki, deželni poslanci, mestni odborniki, načelniki uradov, c. kr. notarji, advokati itd. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. V noči Rusalk. Ogled po svetu: Dogodki v Srbiji. Razstava v Parizu. Boulanger. Orijentalna železnica itd. Smešnice. — Naznanila.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.